

PROGRAM PROFILAKTYCZNY PRZEDSZKOLA PUBLICZNEGO NR 21

NA ROK SZKOLNY 2016/17

Cele ogólne:

1. Przeciwdziałanie zachowaniom ryzykownym.
2. Promowanie zdrowego stylu życia.
3. Kształtowanie ważnych psychologicznych i społecznych umiejętności.
4. Wzmacnianie poczucia własnej wartości i tożsamości.

Cele szczegółowe:

- Umiejętności wyrażania pozytywnych doznań.
- Nabywanie pewności siebie, czucia się bezpiecznie.
- Dążenie do otwartego wyrażania swoich myśli i uczuć.
- Ułatwianie zdobywania różnorodnych doświadczeń ze sobą samym i z innymi ludźmi.
- Ćwiczenie samodzielności, zaradności obrony własnych interesów, niesienie pomocy innym.
- Uczenie nowych rodzajów reakcji na bodźce dotychczas wywołujące zachowanie niepożądane.
- Budowanie prozdrowotnych przekonań i postaw.
- Rozwijanie umiejętności interpersonalnych:
 - Empatii,
 - Współpracy,
 - Komunikacji,
 - Rozwiązywania konfliktów.
- Budowanie poczucia wartości samego siebie i silnej tożsamości.
- Nawiązywanie nieagresywnych kontaktów.

Lp.	Zadania programowe	Cele ogólne	Sposób realizacji	Spodziewane efekty	Uwagi
Nawiązywanie pozytywnych interakcji z rówieśnikami- KIERUNKI MEN	<ul style="list-style-type: none"> • Umiejętne obcowanie z innymi. • Znaczenie wartości koleżeństwa, przyjaźni i rodziny w życiu dziecka. • Pokojowe rozwiązywanie konfliktów. • Budowanie poczucia własnej wartości i silnej tożsamości. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Integracja grupy. ▪ Tworzenie pozytywnych kontaktów społecznych w grupie. ▪ Przestrzeganie kontraktu. ▪ Kształtowanie umiejętności współdziałania w rozwiązywaniu codziennych problemów. ▪ Rozwijanie sfery emocjonalnej dziecka (empatia). ▪ Pobudzanie do minimalizowania u siebie negatywnych cech i zachowań. ▪ Wdrażanie do wyboru zachowań społecznie akceptowanych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy integracyjne i twórcze. • Wykorzystywanie codziennych sytuacji do podejmowania prób samooceny i oceny zachowań. • Zawarcie i przestrzeganie kontraktu. • Prowadzenie zajęć i zabaw poświęcony pozycji dziecka w rodzinie i grupie rówieśniczej. • Zabawy interakcyjne: „Parada zwierząt”, „Znajomość ludzkich charakterów”. • Zabiegi indukcyjne (wskazywanie pozytywnych i negatywnych konsekwencji jego zachowania dla innych osób). • Zabawa pantomimiczna „Dzień dobry królu Lulu”. • Zabawy sytuacyjne: „Pobawmy się w złość”. • Technika niedokończonych zdań: „Jestem dumny z tego , że ...” itp. 	<p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ będą potrafiły uczestniczyć w sprawach rodziny, interesować się radościami i troskami, ▪ nauczą się lepiej rozumieć siebie nawzajem, ▪ nauczą się poznawać nawzajem, określać innych i siebie samych, ▪ nauczą wczuwać się w sytuację i przeżycia drugiej osoby, rozumieć siebie i innych, ▪ nabiorą pewności siebie, ▪ poznają sposoby przewycięzania zatargów, ▪ będą umiały rozpoznać źródło konfliktu, ▪ rozwiną umiejętność niewerbalnego porozumiewania się z innymi osobami, ▪ nauczą się eksponować wobec grupy swoje pozytywne cechy i zachowania, ▪ będą potrafiły w formie plastycznej przedstawić uczucia i odróżnić je, ▪ będą pomagały innym w kłopotach. 	

Kształtowanie prospołecznych postaw – KIERUNKI MEN

- Dostrzeganie, rozpoznawanie i nazywanie własnych oraz cudzych uczuć.
- Rozpoznawanie, opanowywanie i przewycięzanie zachowań agresywnych.

- Kształtowanie umiejętności rozpoznawania zachowań sygnalizujących agresję, rozpoznawanie i nazywanie uczuć.
- Przeciw działanie symptomom zachowań agresywnych.
- Kształtowanie nawyków konstruktywnego, zgodnego i kompromisowego zachowania.
- Rozwijanie zdolności empatycznych i inteligencji emocjonalnej.
- Kształtowanie umiejętności opanowywania złości i agresji oraz ich przewycięzania.

- Przeprowadzanie ćwiczeń i zabaw społecznych, głównie takich, w których nie ma przegranych i zwycięzonych.
- Zabawy interakcyjne: „Czy widziałeś wściekłego Tomka?“, „Mowa ciała” połączona z pantomimą.
- Zajęcia plastyczne: „Malowanie uczuć” – zmieniamy uczucia negatywne na pozytywne, np. z agresji – w przyjaźń, z wściekłości – w spokój, „Symbole agresji”.
- Wyrażanie stanu uczuciowego za pomocą gestykulacji i głosu.
- Swobodne rozmowy na temat przeżywanych stanów emocjonalnych.

Dzieci:

- będą umiały rozpoznawać i nazywać swoje oraz cudze uczucia,
- będą umiały w określonych sytuacjach zapanować nad swymi emocjami,
- będą spokojnie wyrażać krytyczne zdanie wobec zachowania drugiej osoby,
- będą umiały przyjąć krytykę bez obrażania się,
- będą umiały określić, jak się czują w grupie, wskazują sytuację, w której czują się lepiej i pewniej,
- nauczą się pokonywać przeszkody bez używania przemocy,
- uświadomią sobie że siła fizyczna nie zawsze jest zaletą,
- będą umiały przewycięzać napięcia i odreagowywać je,
- będą skłonne do godzenia się ze skłóconymi osobami,
- nauczą się rozumieć zdenerwowanie innych.

<p style="text-align: center;">Kształtowanie umiejętności zachowań asertywnych—KIERUNKI MEN</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Rozpoznawanie przyczyn agresji. • Upowszechnianie wśród dzieci znajomości zachowań asertywnych. • Kreowanie postawy dystansu w relacjach z osobami nieznanymi. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kształtowanie umiejętności rozpoznawania przyczyn złości i agresji. ▪ Uświadamianie dzieciom konsekwencji zachowań agresywnych. ▪ Kształtowanie umiejętności skutecznego odmawiania słodyczy. ▪ Kształtowanie czynnej postawy wobec zagrażającego niebezpieczeństwa własnego i innych. ▪ Kształtowanie świadomości, kiedy komu i w jakich sytuacjach można ufać nieznanym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy typu: „Zróbcie miejsce - nadchodzę”, „To miejsce należy do mnie”, itp. • Swobodne rozmowy na temat indywidualnych przyczyn wybuchów złości, zdenerwowania itp. • Wyładowywanie negatywnych emocji w kontrolowany sposób np. darcie gazet, rzuty papierowymi kulami do celu itp. • Wykorzystanie literatury: „Wilk i siedem koźlątek”, „Czerwony Kapturek”. • Ćwiczenia praktyczne – scenki sytuacyjne inspirowane rozmowami n/t: „Czym jest zaufanie i komu ufamy?”, (odmawianie przejażdżki samochodem z obcymi osobami). • Spotkanie dzieci z policjantem. 	<p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ nauczą się skutecznego odmawiania słodyczy od osób nieznanymi, ▪ będą wykazywać większą ostrożność w kontaktach z osobami nieznanymi, ▪ pamiętają numer telefonu osoby bliskiej, ▪ będą wiedziały czym jest zaufanie i komu można ufać. 	
--	--	--	--	---	--

<p style="text-align: center;">Uczenie krytycznego stosunku do mediów (telewizja, Internet) KIERUNKI MEN</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie krytycznego stosunku do mediów. • Ekspozowanie pozytywnych wzorców osobowych z filmów, teatryków. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kształtowanie krytycznego stosunku do negatywnych bohaterów. ▪ Wdrażanie do kulturalnego odbierania sztuki. 	<ul style="list-style-type: none"> • Oglądanie bajek o wymowie moralnej – wiązanie postawy dobra i spokoju bohaterów z pięknym postępowaniem. • Propagowanie wśród dzieci komputerowych gier i zabaw dydaktycznych bez przemocy i agresji. • Oglądanie teatryków na terenie przedszkola i poza nim w wykonaniu profesjonalistów. 	<p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ będą miały krytyczny stosunek do mediów, ▪ będą dokonywały analizy słuchanego utworu, oceniały postępowanie bohaterów z próbą uzasadnienia własnego wyboru, ▪ będą w sposób kulturalny odbierać sztukę. 	
<p style="text-align: center;">Dostarczanie wzorów polskiej mowy</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dostarczanie dzieciom wzorca pięknej mowy ojczystej. • Uczenie krytycznego stosunku do ubóstwa językowego. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wdrażanie dzieci do kulturalnego wypowiedzania się: bez złości, gniewu i wulgarnych słów. ▪ Kształtowanie wyrazistości wypowiedzi, dbanie o bogactwo słownika. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zawarcie kontraktu pod hasłem „Nie używamy brzydkich słów”. • Częste czytanie dzieciom książek. • Udział w akcji: „Cała Polska czyta dzieciom”. • Wykorzystanie codziennych sytuacji na dostarczanie wzorów polskiej mowy. 	<p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ będą przestrzegały zawartego kontraktu, ▪ będą wypowiadały się bez gniewu, złości i wulgaryzmów, ▪ będą dbały o bogactwo językowe, ▪ będą chętnie słuchały czytanych książek. 	

Współpraca z osobami wspomagającymi działalność eliminującą czynniki ryzyka

- Współpraca z rodzicami.
- Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.
- Współpraca z nauczycielami i psychologiem.

- Zapoznanie rodziców z problematyką czynników ryzyka.
- Pedagogizacja rodziców.
- Zaangażowanie rodziców do współuczestniczenia w realizacji założeń.
- Ujednolicenie oddziaływań wychowawczych.
- Zmniejszenie zasięgu występowania czynników ryzyka.
- Zapoznanie z pedagogicznymi środkami zapobiegania agresji.
- Zapoznanie z elementami zachowania, zwiększającego ryzyko występowania agresji.

- Zebranie z rodzicami.
- Przestrzeganie procedury „Niebieskiej karty”.
- Udostępnianie i polecenie fachowej literatury,
- Wykonanie tablicy informacyjnej w holu przedszkola.
- Prelekcja psychologa n/t: „Rola nagród i kar w zachowaniu dziecka”.

- Rodzice będą wykazywać większe zaangażowanie w życie grupy, poszerzają swoją wiedzę n/t czynników ryzyka.
- Nastąpi zminimalizowanie lub wyeliminowanie zachowań agresywnych.
- Rodzice i nauczyciele będą z rozwagą stosować nagrody i kary.